

Odniesienie MRPiPS do uwag związków zawodowych oraz organizacji pracodawców do projektu Ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami (nr projektu: UD 168)

wersja Word

Zgłaszane uwagi i propozycje zmian do projektów Ustawy, Uzasadnienia lub Oceny Skutków Regulacji (OSR):

Związki zawodowe i organizacje pracodawców

Lp.	Dokument	Artykuł	Ustęp	Punkt	Podmiot	Aktualna treść	Proponowana treść	Uzasadnienie dla zmiany	Stanowisko
1.	ustawa	4	1	1	Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”			Podstawowym warunkiem przyznania pomocy asystenckiej ma być posiadanie decyzji ustalającej potrzebę wsparcia na poziomie minimum 80 pkt w liczącej 100 pkt specjalnej skali tzw. skali potrzeby wsparcia. Zatem wiele osób z niepełnosprawnościami nie otrzyma wsparcia, np. większość osób niewidomych ze znacznym orzeczeniem o niepełnosprawności otrzymuje od 60 do 79 punktów. Zdaniem Prezydium KK, należy również przewidzieć ofertę asystenta dla osób, które otrzymają poniżej 80 punktów w skali potrzeb wsparcia.	Uwaga częściowo uwzględniona. Osoby, które nie uzyskały 80 pkt na skali potrzeby wsparcia, będą mogły skorzystać z asystencji w ramach projektów finansowanych m.in. z Funduszu Solidarnościowego.
2.	ustawa	4	1	1	Prezydium Komisji Krajowej NSZZ			Wątpliwości budzi również określenie grupy wiekowej uprawnionej do asystencji osobistej. Z usług asystenta nie będą mogły skorzystać dzieci poniżej 13 roku życia oraz osoby powyżej 65 roku życia,	Uwaga nieuwzględniona. Osoby starsze będą mogły korzystać z asystencji w ramach projektów finansowanych m.in. z Funduszu Solidarnościowego. Usługi

Lp.	Dokument	Artykuł	Ustęp	Punkt	Podmiot	Aktualna treść	Proponowana treść	Uzasadnienie dla zmiany	Stanowisko
					„Solidarność”			co trudno uzasadnić, gdyż niepełnosprawność nie ustaje z wiekiem. Dlatego zdaniem Prezydium KK należy usunąć górną wiekową granicę możliwości skorzystania z usług asystencji osobistej, co umożliwi lepsze dostosowanie systemu do realnych potrzeb społecznych i uniknięcie sytuacji, w których osoby najbardziej potrzebujące zostaną pozbawione możliwości uzyskania pomocy.	komplementarne zapewni również projektowany aktualnie bon senioralny.
3.	ustawa	6	1		Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”			Kolejna kwestia to zaproponowany maksymalny wymiar czasu pracy asystenta, wynoszący 240 godzin miesięcznie. W przypadku części osób z niepełnosprawnościami, które wymagają stałego wsparcia przez całą dobę, siedem dni w tygodniu, taka liczba godzin może być niewystarczająca. Ilość takich osób jest stosunkowo nieliczna dlatego należy rozważyć zwiększenie liczby godzin asystencji specjalnie dla tej grupy, aby nowy system pomocy był dla nich realnym wsparciem.	Uwaga nieuwzględniona. Ze względu na aktualne ograniczenia budżetowe, projektodawca nie przewiduje powiększenia maksymalnej liczby godzin wsparcia na tym etapie.
4.	ustawa	11			Prezydium Komisji Krajowej			Projekt opiniowanej ustawy zakłada, że asystentem osoby z niepełnosprawnością nie będzie mógł zostać członek rodziny. Co do zasady	Uwaga nieuwzględniona. Wyłączenie bliskich użytkownika z grona osób mogących świadczyć usługę asystencji osobistej jest związane z

Lp.	Dokument	Artykuł	Ustęp	Punkt	Podmiot	Aktualna treść	Proponowana treść	Uzasadnienie dla zmiany	Stanowisko
					ej NSZZ „Solidarność”			<p>ograniczenie to należy ocenić jako uzasadnione, ponieważ w praktyce trudno jest pogodzić relację rodzinną z profesjonalną relacją asystencką. Asystencja ma zapewniać niezależne życie zarówno dla osoby z niepełnosprawnością jak i dla rodziny tej osoby. Niemniej jednak wydaje się, że od tej zasady powinny zostać przewidziane wyjątki, na przykład w przypadku osób z głęboką niepełnosprawnością sprzężoną, może się zdarzyć, że ze względu na brak zaufania i strach wobec osób spoza rodziny wybór asystenta innego jak krewny będzie niemożliwy. Problemem może być również kwestia braku chętnych do pracy asystentów przy niektórych schorzeniach (np. trudne zachowania, wysoki stopień niepełnosprawności) oraz niedostępność asystentów w małych miejscowościach a co za tym idzie godziny asystenckie wykonywane przez krewnego w wyjątkowych sytuacjach mogą być zasadne.</p>	<p>charakterem tej usługi, mającej na celu umożliwienie osobom z niepełnosprawnościami niezależnego życia. Należy wskazać, że świadczenie usługi asystencji osobistej związane jest z wykonywaniem poleceń osoby z niepełnosprawnością, co często będzie stawiało asystenta w konflikcie interesów pomiędzy np. dobrymi stosunkami rodzinnymi a wolą osoby z niepełnosprawnością. Tymczasem istotą tej usługi jest prymat niezależności użytkownika asystencji, który ciężko byłoby uzyskać w wypadku dopuszczenia bliskich osoby z niepełnosprawnością ze względu na szczególny status matek, ojców czy ogółem więzów rodzinnych w polskiej kulturze. Tego typu intuicję potwierdza również raport Europejskiej Sieci Niezależnego Życia (European Network of Independent Living) “Personal assistance in Slovenia and the problem of understanding Independent Living” dostępny pod adresem https://enil.eu/personal-assistance-in-slovenia-and-the-problem-of-understanding-independent-living/.</p> <p>Istotna pozostaje również nieostrość zaproponowanego sformułowania o „szczególnych przypadkach”. Tak ujęty katalog otwiera furtkę, by na rodzinę osoby z niepełnosprawnością przerzucać odpowiedzialność za asystencję osobistą, co stoi wprost w sprzeczności z celami niniejszej regulacji.</p> <p>Ważnym argumentem za takim wyłączeniem jest również umożliwienie</p>

Lp.	Dokument	Artykuł	Ustę p	Punkt	Podmiot	Aktualna treść	Proponowana treść	Uzasadnienie dla zmiany	Stanowisko
									niezależnego życia osobom, które dziś w rodzinie podejmują opiekę nad osobą z niepełnosprawnością. Zgodne z doświadczeniami innych krajów jest to, że realizator w wypadku trudności ze znalezieniem kandydatów na asystenta dla danej osoby z niepełnosprawnością, proponuje to członkom rodziny, zamiast poszerzyć poszukiwania.
5.	ustawa	Uwaga ogólna			Porozumienie Zielonogórskie Federacja związków pracowników ochrony zdrowia			Asystent osobisty powinien być wprost wpisany jako upoważniony do kontaktu z placówkami ochrony zdrowia i mieć automatyczny dostęp do danych medycznych w zależności od zakresu asystencji. Automatyzowane zgody byłyby ułatwieniem w pozyskaniu np. leków na kontynuację leczenia.	Uwaga nieuwzględniona. Wskazana kwestia podlegać będzie jeszcze dodatkowej analizie pod kątem możliwości wdrożenia na dalszych etapach procesu legislacyjnego